

samlingen). Plenarforsamlingen giver i resolutionen på ny udtryk for sin bekymring over situationen i Alger, mærker sig det mæglingstilbud, der er fremsat af statsoverhovederne i Marokko og Tunis, og udtrykker ønsket om, at der i en ånd af virkeligt samarbejde vil blive indledt underhandlinger og anvendt andre egnede midler med det formål at nå til en løsning i overensstemmelse med FN-pagtens formål og principper.

6. Den sydafrikanske Unions racepolitik.

(Dagsordenens punkt 60).

Under debatten i det særlige politiske udvalg om ovennævnte dagsordenspunkt fremsatte 29 lande (latinamerikanske, afrikanske og asiatiske samt Grækenland og Irland) et resolutionsforslag, der blev vedtaget den 1. november 1957 med 59 stemmer (heriblandt Danmark, Island, Norge og Sverige), 5 stemmer imod (Australien, Belgien, Frankrig, Portugal og Storbritannien), medens 10 lande afholdt sig fra at stemme (Canada, Finland, Italien, Holland, New Zealand, Spanien, USA og nogle latinamerikanske lande). I resolutionen gives der udtryk for beklagelse over, at den sydafrikanske regering endnu ikke har efterkommet opfordringen i 11. plenarforsamlings resolution om ændring af sin racediskriminatoriske politik (se beretning om 11. plenarforsamling spalterne 674-75). Endvidere appelleres der til den sydafrikanske regering om at revidere sin politik i lyset af pagtens høje principper samt at give generalsekretæren underretning desangående.

Resolutionen blev uden forudgående debat bekræftet af plenarforsamlingen den 26. november 1957 med 59 stemmer (heriblandt de nordiske lande undtagen Finland), 6 stemmer imod (Australien, Belgien, Frankrig, Luxembourg, Portugal og Storbritannien), medens 14 lande undlod at stemme (bl. a. Canada, Italien, Holland, New Zealand, Finland, Østrig og USA.).

7. Inderne i Sydafrika.

(Dagsordenens punkt 61).

Da Indiens og Pakistans henvendelse til Sydafrika om forhandlinger i henhold til den af 11. plenarforsamling vedtagne resolution (se beretning om 11. samling spalte 675) forblev ubesvaret, begærede både den indiske

og den pakistanske regering spørgsmålet sat på dagsordenen for den 12. plenarforsamling.

Debatten i det særlige politiske udvalg afsluttedes med vedtagelse af et resolutionsudkast, i hvilket man

1) bemærker sig, at den indiske og den pakistanske regering på ny har erklæret sig villige til at optage forhandlinger med Den sydafrikanske Union i overensstemmelse med FN's ønsker herom,

2) bemærker med beklagelse, at Den sydafrikanske Union ikke har erklæret sig villig til at gennemføre 11. plenarforsamlings resolution,

3) opfordrer Den sydafrikanske Unions regering til at optage forhandlinger med Indiens og Pakistans regeringer med henblik på problemets løsning i overensstemmelse med formålene og principperne i De Forenede Nationers pagt og verdenserklæringen om menneskerettighederne,

4) indbyder parterne til i fællesskab eller enkeltvis, som omstændighederne måtte tilsige det, at afgive beretning til plenarforsamlingen vedrørende forhandlingernes gang.

Resolutionsudkastet vedtoges af det særlige politiske udvalg med 63 stemmer for (herunder USA og de nordiske lande med undtagelse af Finland), ingen stemmer imod, medens 14 lande afholdt sig fra at stemme (herunder bl. a. Storbritannien, Finland, Frankrig, Holland, Belgien og Kina).

Plenarforsamlingen bekræftede resolutionen den 26. november 1957 med 64 stemmer (herunder USA og de nordiske lande med undtagelse af Finland), ingen imod, medens 15 lande afholdt sig fra at stemme.

8. Optagelse af nye medlemmer.

(Dagsordenens punkt 25).

Malaya.

Den 5. september 1957 besluttede sikkerhedsrådet enstemmigt at anbefale plenarforsamlingen at optage Malaya i De Forenede Nationer. På plenarforsamlingens åbningsmøde den 17. september vedtoges det med alle stemmer at optage Malaya som medlem.

Andre lande.

På et møde den 9. september tog sikkerhedsrådet stilling til ansøgninger om med-